

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Methodvs Expeditæ Confessionis Tum pro Confessarijs,
tum pro Pœnitentibus**

Tamburini, Tommaso

Coloniæ Agrippinæ, 1657

De jejanio, §. 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41773

§. 2.

De jejunio.

4 **Q**uando jejunandum est
 ex duplici præcepto,
 qua ratione unum peccatum
 committimus, diximus c. 2. §. 6.
 5 Præterea quando est jeju-
 nandum ex voto, & ex præce-
 pto, si non jejunetur, duplex
 committi specie peccatum, im-
 mo si ex juramento, triplex col-
 li potest ex dictis c. 3. §. 2. nu. 29.
 & cap. 1. n. 99.

6 Nunc ergo suo jam loco
 quærimus, An si quis carnes die
 jejunii comedat, explicare in
 Confessione, quoties comedit,
 debeat. Respondeo bene esse di-
 stinguendum. Vel enim primo,
 loquimur de jejunio ex præce-
 pto Ecclesiæ, vel secundò de je-
 junio ex voto, seu ex pœnitentia
 Sacramentali. Si de primo,
 est

est

est explicandum toties quoties.
 Si de secundo, regulariter non
 est explicandum, sed solum pri-
 ma vice. Ratio doctrinæ, &
 disparitatis est, quia in prio-
 re casu, toties peccatur, quoties
 comeditur caro; in posteriore,
 solum prima vice peccatur. Et
 hujus ratio ulterior est, quia in
 præcepto Ecclesiæ de jejuniis
 includuntur duo distincta præ-
 cepta, alterum ne comedantur
 carnes, alterum ut semel come-
 datur; quorum præceptorum di-
 stinctio patet; nam adolescens,
 infra vigesimum primum an-
 num, comedendo carnes in die
 jejunii; contra primum præce-
 ptum facit, non contra secun-
 dum, &c. Cum igitur qui plu-
 ries comedit carnes in die jeju-
 nii de præcepto, pluries illud
 prius præceptum non observet
 pluries, & consequenter, toties
 quoties peccabit; at in postero-
 re casu regulariter, qui voverit

a Sanc 1.
 in dec. c. 11
 §. 42.

vel
 lun
 cet
 obl
 imp
 bus
 ci e
 qua
 rem
 stin
 7
 con
 vore
 carn
 licet
 com
 freg
 jeju
 man
 ex di
 8
 mēst
 carne
 pecca
 come
 quen

vel cui imponitur jejunium: solum directè uni præcepto subiacet, quia illi solum imponitur obligatio jejunandi, accessoriè imponitur abstinentia à carnibus; sine qua jejunii Ecclesiastici essentia constare non potest: quare semel fracto jejunio; non remanet obligatio ad talem abstinentiam.

7 Undè obiter vides posse contingere, ut in die jejunii ex voto, comedas etiam prima vicè carnes sine peccato: quando scilicet pluries in prædicto die comedisti legalia, atque adeo fregisti cum peccato essentiam jejunii: nam si postea carnes manducaveris, non peccabis, ut ex dictis patet.

8 Præterea, qui in unica comestione comedit in vigilia v. g. carnes, non committit *b* aliud *b* *Colligatur ex eodem sensu.* peccatum, si iterum, & iterum comedat cibos legales: & consequenter, nec clavibus subjicienda.

dum. Ratio est, quia contra nul-
lum præceptum operatur: Non
contra essentiam ieiunii: Hæc
enim iam fracta est ex vi prioris
peccati, quo carnes comedit: non
contra præceptum illud de non
comedendo carnes, jam enim
loquimur de comestione legalis
ergo, &c.

9 Contra si quis in meridie
comederet lacticia (etiam
supponendo, quod sit mortale
his vesci in quocumque die ieiun-
nii) sed iterum in die, legalia
comederet, præter serotinum
panaculum, speccaret come-
dendo prædicta legalia: idque
in Confessione deberet patefa-
cere. Ratio est, quia in prima
illa comestione lacticiniorum
peccavit, ut supponimus, con-
tra præceptum abstinendi à pro-
hibitis, sed non fregit essentiam
ieiunii Ecclesiastici, hoc enim
cum lactiniis consistere potest
quare cum secunda vice come-
dit

dit licita: tunc fregit ieiunium
peccavitque cum onere illud
peccatum confitendi: non verò
tertia vice, vel quarta simili,
quia hæc ieiunium iam fractum,
& quasi demortuum invenit.

C A P V T V.

Circa Quartum Decalogi
præceptum.

§. 1.

*De Injuria inflicta parentibus,
filiis, uxora.*

Regula hujusmodi esse
poterit. Omnis iniuria
gravis facta Parentibus (quo
nomine venit etiam Avus, &
Proavus) quæ adversatur amo-
ri, & pietati illis debitæ, est dis-
versæ speciei ab injuriis, cui-
cumque alteri proximo allatis;
I 2 quare